

Arrest

**nr. 49 494 van 14 oktober 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 juni 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SPAPEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 februari 2010 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van zijn Belgische partner, mevrouw Z.B.A.

1.2. Op 3 februari 2010 legden verzoeker en zijn Belgische partner, mevrouw Z.B.A., een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.3. Op 19 mei 2010 hebben verzoeker en zijn Belgische partner, mevrouw Z.B.A., een verklaring afgelegd van beëindiging van wettelijke samenwoning.

1.4. Op 3 juni 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing werd verzoeker betekend op 5 juli 2010.

Dit is thans de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd.

“In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 01.02.2010 door (D. E., A. H.). (...), geweigerd.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: :

De verklaring wettelijke samenwoning afgesloten op 03.02.2010 werd stopgezet door onderlinge toestemming op 19.05.2010. Er is geen gezinsband meer tussen betrokkene en de Belgische onderdaan in functie van wie de aanvraag gedaan werd. De verwantschap werd niet bewezen: er is geen wettelijke samenwoning.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat betrokkenen de verklaring wettelijke samenwoning op 24.03.2010 hebben stopgezet met onderlinge overeenstemming.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd aan betrokkene.”

2. Over de rechtspleging

2.1. In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker de Dienst Vreemdelingenzaken te veroordelen tot de kosten van het geding.

2.2. De Raad merkt op dat in de huidige stand van de wetgeving betreffende de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, vooralsnog geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures bijgevolg kosteloos zijn. Derhalve kan de Raad niet ingaan op het in punt 2.1. bedoelde verzoek.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op *“van artikel 8 E.V.R.M. en de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel.”*

Verzoeker betoogt als volgt:

“Artikel 8 van EVRM omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven en luidt als volgt: (...)

Om een schending van artikel 8 EVRM te kunnen aanvoeren, dient er vooreerst sprake te zijn van een gezinsleven in de zin van artikel 8, eerste lid van het EVRM. Uit het feitenrelaas blijkt duidelijk dat verzoeker feitelijk samenwoont met mevrouw H.M.

De notie ‘familieleven’ is een autonoom concept (Marckx t. België van 13 juni 1979, Series A nr. 31, p. 11, §31). Bijgevolg is het beantwoorden van de vraag of er al dan niet sprake is van het bestaan van een ‘familieleven’ een kwestie die in concreto moet beoordeeld worden. Er dient nagegaan te worden of er in praktijk een hechte band bestaat. (K. t. Verenigd Koninkrijk, nr. 11468/85, beslissing van de Commissie d.d. 15 oktober 1986)

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens gebiedt aldus dat gekeken wordt naar de de facto bestaande familiebanden. Zo wordt er onder andere rekening gehouden met het feit of verzoeker feitelijk samenwoont met een persoon hier in België, wat in casu het geval is. (Johnston e.a. t. Ierland, 18 december 1986) Uit dit arrest blijkt duidelijke dat samenwonen zonder gehuwd te zijn eveneens valt onder toepassing van artikel 8 E.V.R.M.

Daarenboven is verzoeker reeds religieus getrouwd met mevrouw H.M. Ook daaromtrent sprak het Hof zich in het verleden reeds uit in de zaak Abdulaziz, Cabales en Balkandi t. Verenigd Koninkrijk op 28 mei 1984. In dit arrest concludeerde het Hof immers dat een huwelijk dat niet erkend wordt door nationaal recht geen belemmering kan zijn voor het bestaan van ‘familieleven’.

Het feit dat verzoeker samenwoont met mevrouw H.M. en dat zij reeds religieus getrouwd zijn duidt ondubbelzinnig op het bestaan van een familie- en gezinsleven.

Artikel 8 E.V.R.M. behoort tot de supranationale wetgeving en dient bij voorrang op de nationale wetgeving door de rechtscolleges te worden toegepast.

Een zorgvuldig handelende overheid zou overigens slechts na behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing nemen. Dit betekent dat het bestuur bij zijn besluitvorming me de meest recente en accurate gegevens rekening houdt. (R.v.St. nr. 186.197 van 11 september 2008, in de zaak A. 162557/VII-37.154).

Indien de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte was van de meest recente en accurate gegevens (samenwoning met mevrouw H.M. en religieus huwelijk) zou zij nooit tot bestreden beslissing zijn gekomen."

3.2. In zijn repliekmemoirie herneemt verzoeker integraal zijn enig middel zoals uiteengezet in zijn inleidend verzoekschrift.

3.3. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.4. Verzoeker diende blijkens het administratief dossier op 1 februari 2010 een aanvraag in om het verblijfsrecht erkend te zien als familielid van een Belgisch onderdaan, dit in functie van zijn Belgische partner, mevrouw Z.B.A. op grond van artikel 40bis, §2, 2° juncto artikel 40 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hij ondersteunde zijn aanvraag met een verklaring van wettelijke samenwoning, opgesteld door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Hasselt op 3 februari 2010.

3.5. Artikel 40bis, §2 van de Vreemdelingenwet omschrijft wie als familielid van een burger van de Unie kan worden beschouwd. Met betrekking tot partners is het volgende bepaald:

"2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, (...)".

3.6. De bestreden beslissing steunt op de vaststelling dat verzoeker de wettelijke samenwoont met zijn partner, mevrouw Z.B.A. heeft stopgezet op 19 mei 2010. Deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier en wordt door verzoeker ook niet betwist. De Raad kan het niet onzorgvuldig achten, noch een schending van artikel 8 EVRM, dat de gemachtigde van de staatssecretaris de bestreden beslissing treft na de vaststelling dat de wettelijke samenwoont, op basis waarvan verzoekers aanvraag tot erkenning van het verblijfsrecht is gebaseerd, beëindigd werd. Te dezen stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen gewag maakt van een gezinsleven met mevrouw Z.B.A., doch enkel uitweidt over zijn relatie met iemand anders, namelijk mevrouw H.M.

3.7. Uit verzoekers betoog blijkt dat hij de verwerende partij verwijt geen rekening gehouden te hebben met het feit dat hij ondertussen feitelijk samenwoont met mevrouw H.M. en dat zij ondertussen religieus getrouwd zijn. Te dezen dient de Raad samen met de verwerende partij verzoeker erop te wijzen dat het hem toekwam om op basis van deze elementen een nieuwe verblijfsaanvraag in te dienen. Verwerende partij kan bezwaarlijk verweten worden geen rekening gehouden te hebben met verzoekers relatie met mevrouw H.M., terwijl hij een verblijfsaanvraag heeft ingediend op grond van zijn relatie met mevrouw Z.B.A.

Dientengevolge is het enig middel ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA